

NIECHUTLIWY (3) *ai*

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

e jasne.

sg m N niechutliwy (2). ◇ V niechutliwy (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieżyczliwy, wrogi; invitus, offensus Mącz (3) : Invitus, Nierad/ przedzięczny/ niechutliwy Mącz 173d; Kto cię ná mię podbórzył/ Maro niechutliwy/ Ześ íwym kłamftwem śmiał zelżyć żywot mój cnotliwy? KochFr 92.

niechutliwy przeciwko komu (1): Offensus alicui, Nie chutliwy przeciwko komu. Mącz 261a.

Synonimy: nierad, nieżyczliwy, przedzięczny.

Cf CHUTLIWY, [NIECHĘTLIWY], NIECHĘTNY

MM